

Αεύκωμα-συναξάριο για τους καθημερινούς «άγιους» τής εθνικής ανοικοδομήσεως!

Media: ΕΣΤΙΑ

Page: 1,23

Published at: 16-07-2023

Author: Surface: 1475.17 cm² Circulation: 1080

Subjects:

Λεύκωμα-συναξάριο για τους καθημερινούς «άγιους» του θαύματος τής εθνικής ανοικοδομήσεως!

Φωτογραφίες του κ. Ρόμερτ ΜακΚαίημ, κείμενα του κ. Π. Ροϊλού και τής κ. Κατερίνας Λυμπεροπούλου – ή οποία μίλησε στην «ΕτΚ» – μετέφρασαν τήν καταγραφή στιγμιότυπων τής πενομένης Ελλάδος σε εξέλιξη ενός Έπους Θάρρους και πίστεως, παύανα δοξαστικό επιβιώσεως, μέσα από τήν έκδοση «Η Ελλάδα μετά τόν πόλεμο - Τά χρόνια τής Ελλάδας»!

ΣΥΝΤΕΛΕΥΕΙΣ ΣΤΟΝ ΜΑΚΗ ΔΕΛΗΠΕΤΡΟ

Τό Έπος τών απλών ανθρώπων οι οποίοι άφησαν τήν άποδοξομένη τήν άλλοπαύλην καταστροφήν ως πεπρωμένο, ή άρνησις ήλικωμένων, γυναικών και παιδιών νά υποταχθούν στίς περιπέτειες μιας «Οδούσεως», ή όποια τούς έπεράσισε πολέμους, ταραχές, άνεπιτήρητην ανασφάλεια και άκραία πένια, μετέτρεψαν σε Ένα παύανα δοξαστικό πίστεως, στην ανοικοδόμησι, ή όποια τούς έστράτευσε όλους, ώστε να γίνουν πεποιθήσι αιστηρίας, και αυτό μαρτυρεί τό βιβλίον-λεύκωμα «Η Ελλάδα μετά τόν πόλεμο - Τά χρόνια τής Ελλάδας»!

Έβαν Ένα φωτογραφικό «συναξάριον» τής καθημερινής, έρεπωμένης, πτωχολογίας, ή όποια μετά τούς κατακτητές και τίς έπιδρομές όσον τήν έπιβουλεύτηκα, χωρίς τίποτε να έγγραύται τήν άνάκαμψιν, βάδισαν τήν άναφορά τής ανοικοδομήσεως μέσα από κόστους οι όποιοι έμοιάζαν με μαρτύρια τών «αγίων» τής καθημερινότητος, οι όποιοι δεν καταβλήθησαν και άντέτειναν άπέναντι στην κακοδομία τήν βούληση να έπιτευχθί τό θαύμα τής επιβιώσεως, τής διαβιώσεως, τής οικονομικής, πολιτικής, πολιτισμικής ανόρθωσος τού Έθνους, τών ανθρώπων του, τού τόπου, τών πόλεων και κοινοτήτων, που συναποτελέσαν μέχρι τότε Ένα τόπιό καταστροφής, μαρς και όδους...

Ο ίδιος ό Ρόμερτ ΜακΚαίημ πρωτοαφαιρέσει τίς φωτογραφίες αυτές σε έκδοση τού Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών, όπου και έξεσημειωσε πώς ή πρώτη του έπισκεψή στην Ελλάδα πραγματοποιήθηκε τό καλοκαίρι τού 1954. Δέκα χρόνια έγαν περίοδος από τήν άποδοξομένη τήν Γερμανιών και πόνη χρόνια από τό τέλος τού Έμφυλιου. Η Ελλάδα πού πρωτοείδη ήταν βοθηγημένη στή πτώχεια... Αυτό ήταν έμφανές παντού. Σχετικά όταν συζητούσε με Έναν Έλληνα πού τήν όμορφιά τής χώρας του, ακολουθούσε Ένα «ναι, αλλά είναι πολύ φτωγή» – και πώς έπίρριπτον τών λεγομένων του έπιβλε τόν άντρωπον με τόν δείκτη του... Οι περισσότερες από τίς περίπου έξηνα έξι φωτογραφίες πού θα όείτε δεν έγκοινον πράγματα πού μόνο άτομα άπό παλαιότερες γενιές θα θυμούνται ότι κάποτε υπήρξαν...

Χωρίς βιομηχανία, όδικό δίκτυο, λιμένες, έμπορικό στόλο, έντακτη γεωργία και φυσικά τουρισμό, ή Ελλάς στηρίζονταν σε Ένα «όδος ήμιν σήμερα», βασισμένο στα τότε λεγόμενα «βανασα επαγγέλματα», τήν άνήλικη έργασια στίς λανεμύριον και τίς έργασίες τού όρυμου, στην

Ο Παναγιώτης Ροϊλός, ή Κατερίνα Λυμπεροπούλου και ό φωτογράφος Ρόμερτ ΜακΚαίημ

ΜακΚαίημ τήν πρόταση τού Προέδρου τού Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών, Παναγιώτη Ροϊλού, να φιλοξενηθεί έκθεση φωτογραφιών του στους χώρους του. Θυμίζω μιλιά δέκα λεπτά μετά τό μαρτί, πού τού έδρα στείλει, ήρθε με δεικνωστικό ή θετική του άπάντησιν. Η θεματική «Η Ελλάδα μετά τόν πόλεμο - Τά χρόνια τής Ελλάδας» ήρθε ως φυσική εξέλιξι, άν ανεκρετί κανείς ότι Ένα μεγάλο μέρος τού έργου τού φίλληνα ΜακΚαίημ έχει συνδεθεί με τό μεταπολεμικά χρόνια τής χώρας, όταν ως φοιτητής τής Αγγλικής Φιλολογίας τού Princeton ήρθε στην Ελλάδα πρώτη φορά τό 1954 για Ένα καλοκαιρινό ταξίδι άναμνησής πού ήταν προγραμματισμένο να διαρκέσει δύο εβδομάδες και τελικά κράτησε... για πάντα. Η χώρα σαγηνέσασε αυτόν τόν εισαίτητο και κάλλεργημένο νεαρό, τήν όποια έξακολουθεί να φωτογραφίζει, και μεταξού τής όποιας και τών ΗΠΑ μοιράζει τήν ζωή του σήμερα...

■ Τί καταδεικνύουν, λοιπόν, οι φωτογραφίες τού βιβλίου τών εκδόσεων Πατάκη/Abbeville Press 2023 και τής έκδόσεως ή όποια φιλοξενείται έως τίς 30 Σεπτεμβρίου 2023 στίς ΕΠΚελ, και με πού σκεπτικό δημοσιογραφέα με τούς Ρόμερτ ΜακΚαίημ και Παναγιώτη Ροϊλό τά κείμενα πού τήν συνοδεύουν;

«Στίς φωτογραφίες τού ΜακΚαίημ τά ήγη (και τά έρέπια) τού πολύ μακρινού και τού πολύ πρόσφατου παρελθόνος συνιστάμεν με ύποσχεσις για μία άρρη άνοικοδόμησι» άναφέρει ό καθηγητής κ. Ροϊλός στίς άπό τήν κείμενα. «Οι μέρες, ως εκ τούτου, προσπαθούν να φωτίσουν τίς εικόνες-μάγρους μιας έποχής «άνοιγματος», ένός μεταβατικού χρονικού σημείου μεταξύ μιας δεκαετίας τρομακτικών δεινών πού έδνε και μιας νέας, έλπιδοφόρας άναπτύξεως, πού άντέλει. Τό 1951 μόνο 68.000 τουρίστες έρχαν έπισκεφθί τήν Ελλάδα. Τό 2019 ό αριθμός τών τουριστών στην Ελλάδα ξεπέρασε τά 30 εκατομμύρια για να άντιληφθίτε πόσο διαφορετική ήταν αυτή ή έποχή με τήν σημερινή».

■ Πού τό γαυκαριστικό τής μεταξού τού Ρόμερτ ΜακΚαίημ πού τόν διαφοροποιεί άπό τούς μη Έλληνας πού προσηγήθησαν καταγράφοντας τόν τόπο μας; «Αν δοκιμάσω να άνταπαράβω τό έργο

του, λόγω χάριν, με τούς Βρετανούς άρχιτέκτονες και ζωγράφους, Γεωργίους Σπυριού και Νικόλαος Ρεβέτι, πού άποτίπισαν τά μνημεία τού άρχαίου πολιτισμού τής Αθήνας στίς μέση τού 18ου αιώνα, ή τού Γάλλο-Έλβετου Φρέντ Μπουασσόν πού έπίσης γοητεύθηκε άπό τήν χώρα μας κι έστρεψε τόν φακό του σε όλες τίς πτυχές τής ελληνικής κοινωνίας στίς άρχές τού 20ου, θα τολμούσα να διαγνώσω μία δεισοδοκότερη ματιά, μία «άκτινογραφία» τής ελληνικής γνησί-ισως γιατί τά μέσα πού έχε στή διάθεσή του ήταν πού σίγηρα...

» Ο ίδιος ήταν έπί τά έτών, όταν, στίς ΗΠΑ πού γεννήθηκε και ζούσε, άκουσε τά νέα για τόν βομβαρδισμό τού Πέρλ Χάρμπορ. Η χώρα του βίωσε άλλαγές, αλλά σε καμία περίπτωση τά δεινά τής δικής μας χώρας. Κι ήταν τό κέφι, ή ζεστασιά και τό φιλόξενο πνεύμα αυτών τών ανθρώπων πού έρχαν επιβίωση άπό τόν όφθαλμό τού πολέμου και τά έπακόλουθα δεινά του, όπως άναφέρει ό ίδιος, πού τόν έγείραν βαθεία...

■ Τί κείμενα και ή έρευνα πού κάνατε για τό προσκαρβέν βιβλίό σε τήν «συναξάριον» με τίς δουλειές σας πού έγαν προσηγή, όπως, τό βραβευμένο άπό τήν Ακαδημία Αθηνών, «Ο τελεσιτάτος μονάρχης τών Σπαρτών» – (άρρη έκδοση Πατάκη/Abbeville Press, 2018), πάλι σε συνεργασία με τόν Ρόμερτ ΜακΚαίημ και τό «Χάρης Λυμπεροπούλου, Κοινά στίς αιώνα. Συνομιλίες με τόν πατέρα μου» (Πατάκη, 2020), με τμηματική διάκριση άπό τό «Ίδρυμα Μανόση»;

«Θά έλεγα σ' αυτό πού ό κ. Τίτος Αθανασιάδης (ό όποιος έπιμελήθηκε τά ιστορικά στοιχεία τού τελευταίου βιβλίου πού σημειώσατε) έχει άναφέρει ως ιστορικό περιβάλλον, Η διάσωση τής νιμφής άπό αυτό πού λέμε «πρώτο χέρι», προκειμένου τό δα να έχουν συμβεί τήν περασόν στή λήθη, ύπαγορεύει τήν καταγραφή, τήν όργάνωση, τήν άξιολόγηση και τήν κομποποίηση μαρτυριών-τεκμηρίων τού παρελθόντος, χωρίς τήν (κριτική) άναφορά στίς όποιο θεωρού ότι δεν μπορούμε να έπιζύουμε σε Ένα καλύτερο μέλλον».

■ Μετά τόν συντονισμό τής έκδόσεως, ως μέλος τού Δ.Σ. τού Μορφωτικού Ίδρυματος τής ΕΣΗΕΑ για τά 200 χρόνια άπό τήν Έκπαιδευτική τού '21, τί έτοιμάζετε στίς άπο μόνον μέλλον;

«Νοιόθο μεγάλη τιμή και χαρά πού ή πρόεδρός μας, Μαρία Αντωνιάδου, μου άνέθεσε τόν συντονισμό τής έκδοσης τού Μορφωτικού Ίδρυματος για τό 2023 – και πάλι σε συνεργασία με τήν Έλληνογερμανική Αγωγή – πού θα άναδείξει πολύτιμο και, εν πολλοίς, άνεκδοτο άρχαίοκό δίκτυο τής ΕΣΗΕΑ τής περιόδου τής Κατοχής και τής Αντίστασης. Ο προγραμματισμός μας είναι να κυκλοφορήσει τόν Οκτώβριο αυτής τής χρονιάς, μίνα εθνικής έπέτειου».

* Σημειώνεται ότι ό Προϊστάμενος τής Κεντρικής Μηχανισμής, τήν περασμένη έβδομάδα, συνέταξε με τόν κ. ΜακΚαίημ, έκτιμώντας τήν ιδιαίτερη προσφορά του στην καταγραφή τής ιστορίας τής χώρας.

